

ЗАТВЕРДЖУЮ

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації Тюріної Діни Миколаївни**

**«Механізми формування державної гендерної політики в умовах
євроінтеграції України» для здобуття наукового ступеня доктора наук з
державного управління зі спеціальності 25.00.02 – механізми державного
управління**

Науковий рівень дисертації Тюріної Д. М. «Механізми формування державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України» відповідає діючим вимогам до атестації здобувачів ступеня доктора наук, а саме «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженого постановою КМУ від 17.11.2021 р. № 1197, а також науковому паспорту спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління.

Дисертація Тюріної Діни Миколаївни «Механізми формування державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України» є кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто здобувачем, характеризується єдністю змісту, має встановлену вимогами структуру: анотацію, вступ, п'ять розділів, висновки, список використаних джерел, додатки, та містить наукові положення, що мають новизну і значущість у галузі державного управління, зокрема у напрямі вдосконалення механізмів формування та реалізації державної гендерної політики в умовах європейської інтеграції.

Актуальність теми дослідження. Останнім десятиліттям світова спільнота все більше усвідомлює й підкреслює нерозривний зв'язок між метою досягнення гендерної рівності та здійсненням інших назрілих глобальних завдань, що набули вселюдського розмаху, зокрема сталого розвитку. Становлення глобального жіночого руху, що має значний вплив та

суспільно-політичну вагу, поступово долає традиційний стереотип побудови гендерної рівності. Світова спільнота змушена визнати повільний прогрес у питанні досягнення гендерної справедливості. Не випадково світові лідери, визначивши ключові цілі та завдання в Декларації Тисячоліття, ухваленій на Саміті країн-членів ООН у вересні 2000 року, піддали критиці дії ООН через відсутність послідовних кроків у дотриманні та реалізації принципів жіночої і чоловічої рівноправності навіть у цій організації.

Насправді в багатьох країнах завдання досягнення гендерної рівності значною мірою сприймається як жіноча проблема. При цьому спостерігається щоразу більший інтерес урядів і міжнародного співтовариства до ролі чоловіків і хлопчиків у просуванні гендерної рівності. Гендерні перекося, гендерна асиметрія принижують роль чоловіків у мікросвіті – сімейній сфері – та дискримінують жінок у макросвіті – суспільно-політичній сфері й на рівні ухвалення державних рішень. Еволюція перенесення акценту з жінок на гендерні відносини підвищує значущість ролі чоловіків у плануванні гендерної стратегії загалом та реалізації фундаментальних основ дотримання прав людини. Гендерна асиметрія стійко зберігається під час ухвалення рішень, не змінюючи кризової ситуації, що склалася, у сфері владних відносин.

Гендерні процеси в Україні можуть бути важливим показником, що характеризує загальну спрямованість сучасних соціальних реформ. Одним із критеріїв, за яким ми складаємо думку про соціально-політичний статус жінок, є співвідношення законодавчо закріплених прав і реальних умов реалізації цих прав. 2018 року була представлена «Стратегія гендерної рівності Ради Європи на 2018-2023 рр. в Україні», що спонукала до створення у відносно короткий термін низки системних документів, а саме: Державної стратегії забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2030 року, оновленого Національного плану дій з виконання Резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир, безпека» тощо.

Світовий досвід доводить, що суспільство є соціально орієнтованим і стабільним там, де гендерне співвідношення у владних структурах становить 30-40% жінок проти 70-60% чоловіків. На користь актуальності цього дослідження свідчать прогнози щодо зміни ролі й статусу жінки: за статистикою, жінки конкурентоспроможніші, краще навчаються та стабільніше, надійніше працюють. Слід зазначити, що в окремих галузях виробництва, зокрема сфері послуг, освіти, підприємництва, жінки досягли певних успіхів у своїй професійній діяльності. Такі прогнози на тлі дійсності, що зміцнила останнім десятиліттям нові здібності жінки, оголюють сучасні суперечності, що вимагають розв'язання такі як: між реальним посиленням

ролі жінки та її внутрішнім відчуттям панування чоловіків, між передумовами, що складаються в бік збільшення частки жінок під час ухвалення важливих державних рішень і затребуваністю їх «повернення» в сім'ю.

В Україні реалізація гендерної політики є вкрай актуальною нині, коли цей напрям може стати важливим ресурсом для отримання та збереження міцних владних позицій держави і засобом модернізації суспільства.

Теоретичні підходи до класифікації та формування гендерних аспектів розроблялися Х. Бухаймом, У. Беком, Т. Майєром, Дж. Хубером, С. Уолбі, Г. Рубіном, Е. Фольратом, К. Шміттом.

Значний внесок у вивчення цінності гендерної рівності як складної багатокомпонентної категорії зробили представники вітчизняної науки, а саме: С. Айвазова, С. Кочкіна, Е. Романенко, Є. Кудряшова, М. Саприкіна, О. Пархоменко-Куцевіл, С. Москаленко, А. Темкіна, І. Тукаленко.

Дослідженню процесів і механізмів державного управління, формуванню рівноправної соціальної гендерної політики присвятили свої роботи: Л. Антонова, А. Антонов, Л. Воронько, С. Домбровська, Л. Гонюкова, В. Гошовська, Л. Грень, Н. Грицяк, М. Білінська, С. Мороз, В. Мороз, В. Соколов, В. Сиченко, О. Іваницька, В. Перевізник, інші.

Таким чином, теорія гендера, перенесена на ґрунт кожної окремої країни, повинна враховувати не тільки ступінь розробленості досліджуваної теми, а й політичну та соціально-економічну реальність, історичний характер менталітету населення. Привертається увага до більш об'єктивного висвітлення питання ролі жінок в ухваленні рішень, у цьому контексті особливого значення набувають праці, що безпосередньо стосуються «магістрального» питання.

Виходячи з аналізу наукових пошуків вітчизняних і зарубіжних авторів, можна дійти висновку, що наразі відсутні глибокі дослідження гендерних відносин із погляду розвитку механізмів державної гендерної політики. Основні суб'єкти гендерної політики, їхні позиції, політична участь жінок і чоловіків шляхом політичного представництва, участі в рамках громадянського суспільства дозволяють зрозуміти ступінь впливу їх на політику й усвідомлення власних інтересів, які недостатньо розкрито в науковій літературі. У такий спосіб дуже важливим є встановлення зв'язку між результатами гендерної політики й соціально-політичними умовами, що впливають на результати. Відповідно, досягнення високих показників гендерної політики в практиці держави є необхідною умовою стабільного розвитку демократичних інститутів, дотримання прав і свобод громадян.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано в межах науково-дослідної роботи «Розробка наукових основ державного управління у сфері безпеки ринку соціально-економічних послуг України з точки зору цивільного захисту» (державний реєстраційний номер 0112U002587), що розроблялася Національного університету цивільного захисту України. Конкретно дисертантом проаналізовано заходи вдосконалення механізмів формування державної гендерної політики.

Мета і завдання роботи. Метою дисертаційного дослідження є теоретико-методологічне обґрунтування й розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів формування державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України.

Для досягнення зазначеної мети поставлено такі *завдання*:

- схарактеризувати гендерну структуру ринку праці й зайнятості в сучасній Україні;
- систематизувати досвід зарубіжних країн у формуванні гендерної політики держави;
- окреслити методологічні основи формування гендерної структури влади й органів управління України;
- окреслити, на основі системного аналізу, правовий механізм гендерної рівності у сучасній Україні та інших країнах світу;
- визначити методичні засади соціально-політичного механізму формуванні гендерної політики держави;
- розкрити основи сучасного інформаційного механізму формуванні гендерної політики держави
- запропонувати шляхи розвитку соціально-інституціонального механізму формування гендерної державної кадрової політики;
- сформувати соціальну модель упровадження державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України
- виокреслити сучасні напрями формування комплексного механізму гендерної політики держави.

Об'єкт дослідження – гендерна політика держави.

Предмет дослідження – механізми формування державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України.

Методи дослідження. Методологічну основу роботи становлять загальнонаукові прийоми досліджень і спеціальні методи, що ґрунтуються на сучасних наукових засадах управлінської, економічної і споріднених з ними наук. В основу методології дослідження було покладено системний підхід, методологічна специфіка якого визначається тим, що він орієнтує дослідження на розкриття цілісності об'єкта й механізмів, що її забезпечують, на виділення різноманітних типів зв'язків складного об'єкта й

зведення їх у єдину теоретичну картину.

Автором використано низку наукових методів, зокрема: гіпотетико-дедуктивний метод формування методології дисертаційного дослідження, який дав змогу сформулювати гіпотезу дослідження, побудувати евристичні моделі вдосконалення механізмів державного управління формуванням державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України.

Дедуктивний доказ висунутої гіпотези дослідження не тільки підтвердив правильність формування його методології, справедливості висновків, а й дав можливість також запропонувати й верифікувати практичні рекомендації з удосконалення досліджуваного об'єкта; структурно-функціональний аналіз, сутність якого полягає у виділенні елементів системи державного управління формуванням державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України; низку порівняльних методів, що дозволили проаналізувати стандарти й механізми державного управління формуванням гендерної політики держави; статистичний метод, який надав можливість розкрити реальні й точні факти стану досліджуваного об'єкта; прогностичний метод, за допомогою якого визначено більш віддалені перспективи його розвитку; теоретико-концептуальний метод, що визначив напрям дослідження, утілений в аналізі функцій, структури та параметрів об'єкта, та допоміг окреслити, усвідомити, описати й порівняти роль механізмів державного управління формуванням державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України, уточнити їхні функції в діяльності кожної з підсистем, оцінити результати управлінського впливу, виявити перспективи й механізми.

Інформаційну базу дисертаційного дослідження становили нормативно-правові акти, праці зарубіжних і вітчизняних учених, інтернет-ресурси, статистична інформація Державного комітету статистики України та інших центральних органів виконавчої влади.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в розв'язанні актуальної наукової проблеми теоретико-методологічного обґрунтування та розробки практичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України.

Найбільш вагомими науковими результатами дисертаційного дослідження є такі:

у перше:

➤ розроблено й науково обґрунтовано концепцію гендерного ресурсу державної політики та управління як можливості використовувати з метою державної політики та управління здібності людей: а) до репродукції та відтворення людських ресурсів (біологічна компонента) та б) суспільно-

політичної, економічної та культурної активності, які визначаються гендерною системою суспільства, гендерними нормами, ролями та цінностями (соціокультурна компонента), також визначено, що гендерний ресурс державної політики та управління є нетрадиційним ресурсом влади нормативного типу, який виступає ресурсом впливу та доступу до прийняття рішень, може бути реалізований у соціальній, інформаційно-культурній та демографічній сферах життя суспільства, формується й може застосовуватися в державній політиці та управлінні на соцієтальному та інституційному рівнях;

➤ запропоновано пояснювальну модель ресурсної нерівності гендерних груп, у якій показано, що створення, використання та конвертація основних форм капіталу (приватних ресурсів), що мають окремі індивіди та гендерні групи в цілому, детермінується функціонуванням основних інститутів суспільства – сім'ї, держави, ринку, політичних інститутів та інститутів громадянського суспільства, а також особливостями гендерної системи та режимом відтворення населення, а оцінка динаміки ресурсозабезпеченості гендерних груп, виконана на основі емпіричної операціоналізації поняття «ресурси гендерних груп», дозволяє стверджувати, що скорочення гендерного розриву у володінні ресурсами відбувається в разі посилення в державній політиці соціальної і стратегічної функцій, що передбачають збереження та розвиток людського потенціалу суспільства, а також запровадження інституційних змін в умовах виробництва та використання капіталів у бік вирівнювання можливостей гендерних груп;

➤ запропоновано принципово новий концептуально-цілісний підхід до процесів, що актуалізують застосування гендерного ресурсу державної політики на соцієтальному рівні та включають: 1) політичні передумови, як-от: зв'язок вирішення завдань політичної модернізації з розвитком громадянського суспільства та громадянської політичної культури; підвищення політичної активності громадян, зокрема жінок; необхідність реалізації в суспільстві принципів соціальної справедливості; 2) соціально-економічні передумови, як-от: зростання значення соціального чинника економіки; необхідність створення умов для високої трудової активності всього населення та подолання соціального утриманства; посилення впливу економічних чинників на гендерні диспозиції; 3) управлінські передумови, як-от: обмеженість традиційних ресурсів влади та управління; включення, у тому числі під впливом міжнародного співтовариства, гендерної проблематики до порядку денного держави; необхідність створення політико-правових та інституційних засад для вирішення завдань подолання гендерної нерівності шляхом проведення

державою гендерно орієнтованої соціальної політики;

удосконалено:

➤ методологічні підходи до етапів політичного змісту гендерних відносин шляхом установлення закономірності їхнього переходу від дополітичної фази до постполітичної, які показують, що гендерні відносини є потенційно політичними з моменту виникнення держави, оскільки становлять важливу складову соціальної нерівності, та виділено три етапи в розвитку політичного змісту гендерних відносин: дополітичний, політичний та пост політичний, утім, на останньому етапі гендерні відмінності в політиці втрачають своє значення, тому що досягається паритет чоловіків і жінок на рівні ухвалення ключових політичних рішень, гендер стає не стратифікуючою, а диференціюючою ознакою соціальних груп та індивідів;

➤ тенденції модернізації гендерних відносин у суспільстві, які полягають в універсалізації гендерних ролей та скороченні на цій основі гендерного розриву, що розуміється як кількісна різниця у володінні чоловіками й жінками окремими формами капіталів (приватних ресурсів), а також як якісні відмінності, пов'язані з функціонуванням символічної форми. Обґрунтовано, що політична модернізація передбачає зростання політичного капіталу жінок шляхом розширення їхньої політичної участі та представництва, підвищення громадянської активності й подолання відносин соціально-економічної залежності від держави;

➤ систему передумов актуалізації використання гендерного ресурсу в державній політиці й управлінні шляхом підвищення інтересу держави до інтенсифікації застосування гендерного ресурсу, що пов'язане з розвитком політичних та громадянських свобод, виникненням концепції колективних прав людини третього покоління, активністю жіночих громадських організацій, становленням громадянської політичної культури й подолання психології патерналізму в суспільстві;

дістало подальшого розвитку:

➤ класифікації характеру впровадження державою гендерного ресурсу державної політики та управління шляхом використання динаміки гендерного розриву та рівня гендерної асиметрії в суспільстві, які нарастають чи зберігаються в разі екстенсивного (розтратного) застосування гендерного ресурсу державної політики, що відбувається за використання в державній політиці консервативного (традиціоналістського) підходу до розв'язування гендерних проблем, гендерний розрив та асиметрія скорочуватимуться в разі впровадження державою інтенсивної (відтворювальної) форми застосування цього ресурсу;

➤ методологічні та методичні підходи до організації системи

гендерної освіти й освіти діючих державних службовців у системі післядипломної освіти, головною метою якої є підвищення гендерної компетентності слухачів шляхом поєднання теоретичних знань із життєвим та професійним досвідом, проведення дискусійних груп і обговорення конкретних ситуацій гендерної нерівності;

➤ понятійний апарат науки державного управління шляхом уточнення такої дефініції, як гендерний ресурс, яка визначається як здібності та можливості людей до соціального й біологічного відтворення, що характеризують гендерну систему суспільства за допомогою соціально-культурної складової існування потенціалу суспільних змін, пов'язаних з універсалізацією гендерних ролей, подоланням гендерного розриву та асиметрії в суспільстві, посиленням політичної участі й впливу жінок. Ці можливості, пов'язані з розробкою та реалізацією державної політики щодо процесів формування й використання приватних ресурсів (капіталів) груп чоловіків і жінок для вирішення завдань модернізації та суспільного розвитку.

Практичне значення одержаних результатів полягає у поглибленні теоретичних підходів і розробці на цій основі рекомендацій щодо аналізу механізмів реалізації державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України.

Результати, отримані у процесі дослідження, можуть бути використані органами в роботі органів державної влади та у процесі формування сучасних засад з удосконалення механізмів державного управління при формуванні гендерної політики держави.

Теоретичні узагальнення, висновки та пропозиції, сформульовані в дисертації, становлять підґрунтя для подальших наукових досліджень у сфері формування та реалізації державної гендерної політики. Основні теоретичні положення й висновки дисертаційної роботи було взято до уваги, використовуються в практичній діяльності Департаменту міжнародного співробітництва Харківської міської ради (довідка від 20.05.2024 р.); Управління освіти адміністрації Новобаварського району Харківської міської ради (довідка від 22.05.2024 р.), Харківського обласного центру зайнятості (довідка від 06.06.2024 р.); відділення поліції № 2 Харківського районного управління № 1 Головного управління національної поліції в Харківській області (довідка від 25.07.2024 р.); Управління державної казначейської служби України у Краснокутському районі Харківської області (довідка від 31.07.2024 р.).

Крім того, теоретичні положення та наукові результати дисертаційного дослідження, зокрема уточнення понятійно-категоріального апарату,

обґрунтування та систематизація механізмів формування й реалізації державної гендерної політики, а також визначення напрямів її удосконалення, були впроваджені в освітній процес. Вони використовуються під час викладання навчальних дисциплін «Управління соціальним і гуманітарним розвитком» і «Кадрова політика і державна служба» у рамках підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» у Національному університеті цивільного захисту України (акт впровадження результатів дисертаційного дослідження від 05.01.2023 р.); в освітньому процесі Харківського інституту Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом» під час підготовки фахівців за освітньо-професійною програмою «Менеджмент» у рамках вивчення дисциплін «Управління потенціалом організації» та «Правознавство» (довідка впровадження результатів дисертаційного дослідження від 10.06.2024 р.).

Публікації, що відтворюють наукові результати дисертації:

Наукові статті у виданнях, що включені до наукометричних баз Scopus, Web of Science

1. Semenets A., Tiurina D., Kuzkin Y., Yarmak O. An analysis of the European integration processes in Ukraine. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*. 2020. 4 (35). Pp. 495–506. (*Web of Science*).

Особистий внесок: проведено аналіз тенденцій на ринку праці України в умовах євроінтеграції. Зокрема, досліджено динаміку безробіття, рівень зайнятості та трудової міграції як складові соціально-економічної адаптації.

2. Kryshchanovych, M., Snihur, L., Buzhyna, I., Tiurina, D., Imeridze, M. Development of new information systems with the involvement of artificial intelligence for the men and women's work: A methodical approach to assessment and selection of the optimal. *Ingénierie des Systèmes d'Information*. 2024. Vol. 29. No. 2. Pp. 723–730. (*Scopus*).

Особистий внесок: сформульовано основні ризики гендерної нерівності в умовах автоматизації та запропоновано підходи до їх мінімізації.

3. Tiurina, D., Yarmak, O., Cherniaieva, A., Meshcheriakov, V., & Rusyn-Hrynyk, R. The Impact of Gender Factors on Economic Development: A Global Comparative Analysis. *European Journal of Sustainable Development*. Vol. 14 (1). Pp. 424. URL: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2025.v14n1p424>.

Особистий внесок: визначено методи оцінки впливу жіночої економічної активності на ВВП та запропоновано підходи до вдосконалення

гендерної політики в умовах євроінтеграції.

Наукові статті у фахових виданнях

4. Tiurina D. Main factors determining the efficiency of gender policy in Ukraine. *Public administration and state security aspects*. 2022. Vol. 2. Pp. 155–164. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/16919>
5. Tiurina D. Formation of modern ideas about gender and gender relations in social sciences. *Public administration and state security aspects*. 2023. Vol. 1. Pp. 27–36. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/17758>
6. Тюріна Д. М. Сучасна реалізація гендерної політики держави в умовах глобалізації. *Інвестиції: практика та досвід*. 2023. № 22. С. 203–207. URL: <https://www.nayka.com.ua/index.php/investplan/article/view/2570>
7. Тюріна Д. М. Принцип гендерної рівності: теоретичні та методологічні аспекти. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2023. № 11. URL: <https://nayka.com.ua/index.php/dy/article/view/2434>
8. Tiurina D. Gender potential of personnel in the structures of ukraine and foreign countries. *Public administration and state security aspects*. 2023. Vol. 2. Pp. 118–127. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/19065>
9. Тюріна Д. М. Роль освіти у формуванні гендерної культури та підвищенні гендерної свідомості. *Вісн. Нац. ун-ту цивільного захисту України. Серія: Державне управління*. 2023. Вип. 1 (18). С. 257–264. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/17825>
10. Тюріна Д. М. Соціально-економічний аналіз державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України. *Вісн. Нац. ун-ту цивільного захисту України. Серія: Державне управління*. 2023. Вип. 2 (19). С. 273–284. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/19413>
11. Тюріна Д. М. Забезпечення гендерної рівності як ключовий принцип правого статусу особи. *Публічне управління та адміністрування в Україні*. 2023. № 37. С. 45–48. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/37-2023/37-2023.pdf>
12. Тюріна Д. М. Міжнародний досвід у галузі гендерної рівності та можливість його застосування в Україні. *Вісн. Нац. ун-ту цивільного захисту України. Серія: Державне управління*. 2024. Вип. 1 (20). С. 249–255. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/20356>
13. Тюріна Д. М. Державна гендерна політика як фактор формування та розвитку гендерно збалансованого бізнесу. *Аспекти публічного управління*, 12 (2), 2024 С. 21–28. URL: <https://aspects.org.ua/index.php/journal/article/view/1064/1040>
14. Тюріна Д. М. Державна політика подолання гендерних розривів у

контексті інклюзивного підходу. *Вчені зап. Таврійського нац. ун-ту ім. В. І. Вернадського. Серія: Державне управління.* 2024. Т. 35 (74). № 3. С. 70–76. URL:

https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2024/3_2024/16.pdf

15. Tiurina D. Directions for forming an institutional mechanism for developing a state gender policy. Public administration and state security aspects. 2024. Vol. 1. Pp. 122–134. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/20434>

16. Тюріна Д. М. Інституційне середовище гендерної політики держави: структура та розвиток. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права. Розділ 2 Механізми публічного управління.* 2024. № 2. С. 64–69. URL: <https://chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/view/593>

17. Тюріна Д. М. Гендерна компетентність як фактор інтеграції гендерного підходу у вищій освіті. *Наук. вісн. Вінницької акад. безперервної освіти. Серія: Екологія. Публічне управління та адміністрування.* 2024. № 2. С. 149–158. URL: <https://journals.academ.vinnica.ua/index.php/eo-pa/article/view/184>

18. Тюріна Д. М. Екосистема гендерної політики держави у сфері зайнятості населення: сутність та роль у забезпеченні гендерної рівності. *Наук. перспективи. Серія: Державне управління.* 2024. 10 (52). С. 318–330. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/15952>

19. Tiurina D. The ways to form a complex state gender policy mechanism. *Public administration and state security aspects.* 2024. Vol. 2. p. С. 34–42. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/24601>.

20. Тюріна Д. М. Напрями формування комплексного механізму гендерної політики держави. *Вісн. Нац. ун-ту цивільного захисту України. Серія: Державне управління.* 2024. Вип. 2 (21). С. 157–165. URL: <http://repositsc.nuczu.edu.ua/handle/123456789/23498>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

21. Тюріна Д. М. Чинники, що визначають гендерну нерівність у гендерній політиці держави. *Теоретичні аспекти та практичні проблеми управління, економіки та природокористування в Україні : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. Київ, 2022.* С. 146–148.

22. Тюріна Д. М. Гендерна політика держави, основні проблеми реалізації в сучасних умовах. *Формування ефективних механізмів державного управління та менеджменту в умовах сучасної економіки: теорія і практика : матеріали ювілейної Х Міжнар. заочної наук.-практ.*

конф. 25 листопада 2022 р. / за ред. В. М. Огаренка, О. В. Покатаєвої та ін. Запоріжжя : КПУ, 2022. 296 с.

23. Тюріна Д. М. Реалізація гендерної політики в Україні на сучасному етапі розвитку. *Публічне управління у сфері цивільного захисту: освіта, наука, практика* : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. Харків : НУЦЗУ, 2023. С. 262–265.

24. Тюріна Д. М. Гендерні проблеми та шляхи досягнення рівності в сучасному українському суспільстві. *Публічне управління у сфері цивільного захисту: освіта, наука, практика* : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. Харків : НУЦЗУ, 2024. С. 211–213.

25. Тюріна Д. М. Формування комплексного механізму гендерної політики держави. *Abstracts of VI International Scientific and Practical Conference, Florence, Italy*. 2024. Pp. 146–147.

Усі результати, які винесено автором на захист, отримані самостійно і містяться в опублікованих роботах. У роботах, опублікованих у співавторстві, використані тільки ті ідеї, положення та розрахунки, які є результатом особистих наукових пошуків. Особистий внесок дисертанта у колективні наукові роботи конкретизовано у списку праць здобувача, наведеному вище.

Запропоновано офіційних опонентів, які є провідними фахівцями із заявленої спеціальності та тематики дисертаційної роботи:

Мороз Володимир Михайлович – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри соціології і публічного управління Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»;

Пархоменко-Куцевіл Оксана Ігорівна – доктор наук з державного управління, професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Державного університету Григорія Сковороди у Переяславі;

Ахмедова Олена Олегівна – доктор наук з державного управління, професор, доцент кафедри туризму та готельно-ресторанного бізнесу Київського національного університету технологій та дизайну.

Загальний висновок. За актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованості, теоретичного та практичного значення здобутих результатів дисертаційна робота Тюріної Діни Миколаївни «Механізми формування державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України» відповідає спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління та вимогам до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора наук, а саме вимогам

пунктів 7, 8, 9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою КМУ від 17.11.2021 р. № 1197.

Автор роботи, Тюріна Діна Миколаївна, може бути представлена до публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації на здобуття ступеня доктора наук за спеціальності 25.00.02 – механізми державного управління.

Рекомендувати дисертацію Тюріної Діни Миколаївни на тему «Механізми формування державної гендерної політики в умовах євроінтеграції України» за спеціальністю 25.00.02 – механізми державного управління спеціалізованій вченій раді для попереднього розгляду і захисту.

Рецензенти:

Доктор наук з державного управління,
професор

Олексій КРЮКОВ

Доктор наук з державного управління,
професор

Вікторія ШВЕДУН

Доктор наук з державного управління,
професор

Сергій МАЙСТРО